1968

Localitatea Sfântu Gheorghe-Deltă în articole din ziarul "Delta" - 1968

Navigatorii din apele româneşti ale Dunării şi Mării Negre se pot orienta, în prezent, după noul far de la Sf. Gheorghe-Deltă. Farul a fost realizat din 5 tronsoane de oţel inoxidabil, însumînd o înălţime de 50 metri. Lentila lui optică, asemănătoare celei a farului din portul Constanţa, emite un fascicul de lumină vizibil pe o distanţă de peste 18 mile (aproape 3 km), asigurînd astfel o îmbunătăţire 3 condiţiilor de navigaţie în zona gurilor Dunării.

Farul de la Sfîntu Gheorghe, foto: Andrei Sabloschi – corespondent. În *Delta*, An I, Nr. 1, 23 februarie 1968, p.1

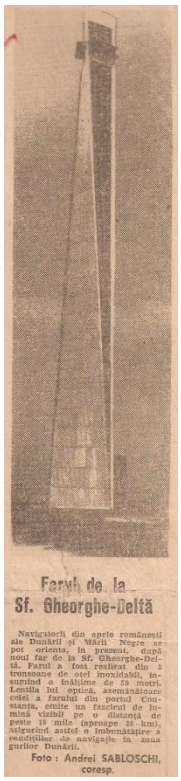

Farul de la Sf. Gheorghe-Deltă

Navigatorii din apele românești ale Dunării și Mării Negre se pot orienta, în prezent, după noul far de la Sf. Gheorghe-Deltă. Farul a fost realizat din 5 tronsoane de oțel inoxidabil, însumînd o înălțime de 50 metri. Lentila lui optică, asemănătoare celei a farului din portul Constanța, emite un fascicul de lumină vizibil pe o distanță de peste 18 mile (aproape 3 km), asigurînd astfel o îmbunătățire a condițiilor de navigație în zona gurilor Dunării.

Foto: Andrei SABLOSCHI, coresp.

Andrei Sabloschi, din Sfîntu Gheorghe, ne aduce vestea pregătirilor ce se fac aici în vederea sezonului de pescuit. Au fost terminate reparaţiile la 27 de bărci şi a fost recondiţionată o bună parte din uneltele de pescuit.

SABLOSCHI, ANDREI - corespondent. *Poşta Redacţiei - Dialog inaugural*. În *Delta*, An I, Nr. 1, 23 februarie 1968, p.4

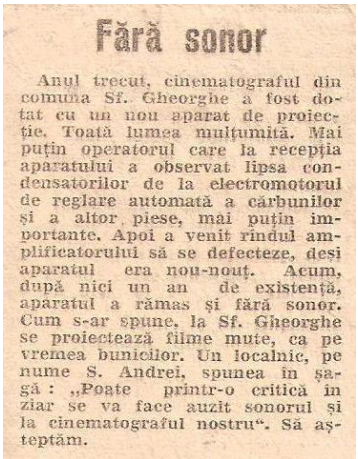

Fără sonor

Anul trecut, cinematograful din comuna Sf. Gheorghe a fost dotat cu un nou aparat de proiecție. Toată lumea mulțumită. Mai puțin operatorul care la recepția aparatului a observat lipsa condensatorilor de la electromotorul de reglare automată a cărbunilor și a altor piese, mai puțin importante. Apoi a venit rîndul amplificatorului să se defecteze, deși aparatul era nou-nouț. Acum, după nici un an de existență, aparatul a rămas și fără sonor. Cum s-ar spune, la Sf. Gheorghe se proiectează filme mute, ca pe vremea bunicilor. Un localnic, pe nume S. Andrei, spunea în șagă: „Poate printr-o critică în ziar se va face auzit sonorul și la cinematograful nostru". Să așteptăm.

Anul trecut, cinematograful din comuna Sf. Gheorghe a fost dotat cu un nou aparat de proiecţie. Toată lumea mulţumită. Mai puţin operatorul, care la recepţia aparatului a observat lipsa condensatorilor de la electromotorul de reglare automată a cărbunilor şi a altor piese, mai puţin importante. Apoi a venit rândul amplificatorului să se defecteze, deşi aparatul era nou-nouţ. Acum, după nici un an de existenţă, aparatul a rămas şi fără sonor. Cum s-ar spune, la Sf. Gheorghe se proiectează filme mute, ca pe vremea bunicilor. Un localnic, pe nume S. Andrei, spunea în şagă: „Poate printr-o critică în ziar se va face auzit sonorul şi la cinematograful nostru". Să aşteptăm.

Fără sonor. În *Delta*, An I, Nr. 1, 23 februarie 1968, p.4

Sabloschi Andrei din Sf. Gheorghe ne vorbeşte despre entuziasmul cu care tinerii utecişti au participat la o acţiune de înfrumuseţare a satului organizată de Comitetul U.T.C., într-una din aceste zile primăvăratice.

R.M.Şt, *Poşta Redacţiei*. În *Delta*, An I, Nr. 2, 1 martie 1968, p.5

Locuitorii comunei Sfîntu Gheorghe s-au bucurat nespus când primul vas a sosit pe Dunăre în jos, până în localitatea lor. De-acum, şi-au zis ei, vom putea circula şi cu vasul de pasageri. Dar de unde! Navrom Tulcea a avut grijă, aşa după cum ne asigură şi Andrei Sabloschi, să trimită la Sfîntu Gheorghe, în loc de vas de pasageri, scuze precum că acesta ar fi defect. Nu se face, tovarăşi marinari, oamenii vor să circule cu pasagerul, aşa că nu-i mai duceţi cu… preşul.

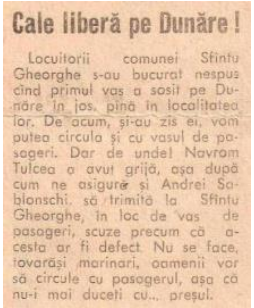

Cale liberă pe Dunăre !

Locuitorii comunei Sfîntu Gheorghe s-au bucurat nespus cînd primul vas a sosit pe Dunăre în jos, pînă în localitatea lor. De acum, şi-au zis ei, vom putea circula şi cu vasul de pasageri. Dar de unde! Navrom Tulcea a avut grijă, aşa după cum ne asigură şi Andrei Sabloschi, să trimită la Sfîntu Gheorghe, în loc de vas de pasageri, scuze precum că acesta ar fi defect. Nu se face, tovarăşi marinari, oamenii vor să circule cu pasagerul, aşa că nu-i mai duceţi cu... preşul.

Cale liberă pe Dunăre. În *Delta*, An I, Nr. 3, 8 martie 1968, p.2

Sabloschi Andrei, din comuna Sfîntu Gheorghe, ne relatează în două dintre scrisorile trimise despre pregătirile intense ce se fac pentru campania pescuitului de primăvară, cît şi despre rezultatele obţinute de unii pescari. Referindu-se la activitatea cîtorva dintre evidenţiaţii secţiei piscicole (Axente Ştefan, Ivanov Pavel şi Gavrilă Dorilă), corespondentul nostru ne arată că în numai cîteva zile din luna februarie ei au prins cu carmacele 800 kg de sturioni, de la care au rezultat cca. 100 kg. de icre negre. Aceşti trei pescari, ca şi ceilalţi lucrători ai secţiei, se pregătesc intens acum pentru pescuitul scrumbiei.

NICOLAE VASILE. *Poşta Redacţiei*. În *Delta*, An I, Nr. 3, 8 martie 1968, p.6

Comună fruntaşă în anul trecut la acţiunile de înfrumuseţare şi gospodărire, localitatea Sfîntu Gheorghe nu se dezminte nici în acest an. Aşa după cum ne scrie corespondentul nostru Andrei Sabloschi, până acum au fost organizate patru acţiuni de muncă patriotică la care au participat peste 200 de cetăţeni. Ultima acţiune a avut şi cea mai mare amploare. Tineri şi vîrstnici au participat la efectuarea unor lucrări de nivelare a străzilor, plantări de pomi, săparea şanţurilor etc. Sînt oameni harnici la Sfîntu Gheorghe şi, după cît se vede, vor ca şi-n acest an să menţină steagul de fruntaşi în întrecerea patriotică. Luaţi exemplul lor!

C., CORA. *De la lume adunate…:"Luaţi exemplu!".* În *Delta*, An I, Nr. 5, 22 martie 1968, p.4

Comună fruntaşă în anul trecut la acţiunile de înfrumuseţare şi gospodărire, localitatea Sfîntu Gheorghe nu se dezminte nici în acest an. Aşa după cum ne scrie corespondentul nostru, Andrei Sabloschi, pînă acum au fost organizate patru acţiuni de muncă patriotică la care au participat peste 200 de cetăţeni. Ultima acţiune a avut şi cea mai mare amploare. Tineri şi vîrstnici au participat la efectuarea unor lucrări de nivelare a străzilor, plantări de pomi, săparea şanţurilor etc. Sunt oameni harnici la Sfîntu Gheorghe şi, după cît se vede, vor ca şi-n acest an să menţină steagul de fruntaşi în întrecerea patriotică. Luaţi exemplul lor!

De la lume adunate…şi iarăşi la lume date:"Luaţi exemplu!". În *Delta*, An I, Nr. 5, 22 martie 1968, p.4

De cîteva zile, la gurile Dunării şi-a făcut apariţia un peşte mult apreciat de consumatori: scrumbia.

Pregătit temeinic pentru această campanie a pescuitului, colectivul de pescari din comuna Sfîntu Gheorghe, după cum ne scrie corespondentul A. Sablovschi, a prins şi a predat la cherhana, în numai 2 zile, peste 3000 kg de scrumbii.

SMIRNOV, NICOLAE. *Primele cantităţi*. În *Delta*, An I, Nr. 6, 29 martie 1968, p.1

O ZI ÎN TOVĂRĂŞIA PESCARILOR

Trecusem în a doua jumătate a zilei cînd şalupa ce ne purtase mai bine de opt ore îşi încetini duduitul motoarelor. O scurtă dar precisă manevră şi acostăm în bazinul special amenajat pentru a găzdui micile nave, bărcile. Ne aflăm la Sf. Gheorghe. Pornim pe străzile nisipoase dar curate ale comunei. Ne oprim îndelung în faţa caselor pescăreşti, cochete, curate şi cu un specific aparte. Admirăm îmbinarea plăcută a caselor cu tradiţie, cu casele noi, mai impunătoare, învelite cu tablă sau ţiglă. Timpul se scurge repede. Sîntem, pentru cîteva minute, oaspeţii sfatului popular comunal. Preşedintele sfatului ne pune la curent cu acţiunile de înfrumuseţare a comunei. Ele sînt multe şi rodul se vede la tot pasul: copaci şi garduri văruite, flori plantate, şanţuri săpate, străzi nivelate. În sfîrşit, pretutindeni se vede urma unei mîini uriaşe care se ocupă cu îndemînare de gospodărirea comunei. Entuziasmaţi de ceea ce vedem, nici nu ne dăm seama cînd se lasă noaptea. Pe străzi mai stăruie forfota. La cămin, mulţime de tineri. Din stradă se aud acorduri de muzică. Directorul căminului cultural ne explică: am organizat joia tineretului, într-un tîrziu ne retragem la culcare.

Dimineaţa, la ora 4,30 ne îmbarcăm la bordul „Salvatorului" ce înşiruie după el vreo şase bărci mari. Se dă semnalul şi pornim. Inginerul şef al întreprinderii piscicole Sulina, care ne însoţeşte, ne înştiinţează că la bord se află şi un cunoscut erou: Efimov Deoctist. Cu vreo trei ani în urmă, presa a vorbit îndelung despre curajul acestui om. Se rătăcise în ceaţă cu barca şi timp de cîteva zile nu i s-a dat de urmă. Facem cunoştinţă. E un bărbat voinic, osos, cu faţa aspră. Povestea lui Efimov ne-a înaripat iniţiativele, ne explică inginerul şef. Acum, fiecare barcă dispune de un sistem luminos de semnalizare, are şi busolă. Aşa deci, pot fi evitate cu multă uşurinţă rătăcirile pe mare. În intenţia conducerii întreprinderii piscicole este să instaleze şi staţii radio-telefonice pe navele de bază, prin care să se poată ţine mai bine legătura cu ţărmul. După circa o oră de mers pe canal, ne aflăm la punctul Ciotic. Cu mişcări precise şi iuţi, care au devenit de mult un fel de instinct al pescarilor, bărcile sînt trase pe uscat peste o fîşie de pămînt pînă la mare. Pescarii se ajută unii pe alţii. După ce toate bărcile au luat contact cu apa liniştită şi rece a mării, formaţiuni de cîte trei-patru oameni prind a vîsli puternic. Vîntul răcoros ce suflă dinspre ţărm este captat în pînzele întinse ale bărcilor. Oamenii zoresc timpul, vor să ajungă mai repede la locurile de muncă. Barca în care mă aflu ajunge prima la carmace. Andreev Tudor începe controlul sculelor. Paimschi Dumitru îl ajută, iar Luca Tudorov conduce barca cu dibăcie. Sînt controlate, unul, două, trei carmace, fiecare cu o lungime de cca. 1.000 de metri. Şi odată cu trecerea timpului, bărcile pescarilor acumulează din bogăţia argintie a mării — peştele. Se întîmplă uneori ca producţia să nu atingă cifra preconizată. Pescarii însă nu stau pasivi, caută, fac fel de fel de încercări, folosesc diferite scule, sondează o zonă sau alta. Şi căutările lor nu sînt zadarnice. Dovada? Pescarii din secţia Sf. Gheorghe îşi realizaseră planul trimestrial.

Cînd soarele s-a ridicat de două suliţi pe cer, ne retragem spre ţărm. Bărcile sînt din nou trase pe uscat. Se încolonează frumos una după alta şi, remorcate de „Salvator", plutim pe canalul Ciotic spre casă. La cherhana este predat peştele din ziua aceea. Nu sînt cantităţi industriale, dar sînt certe adăugiri la planul global. La prînz, pescarii ne invită la un borş de peşte. Delicioasa fiertură ne ispiteşte şi nu putem refuza. Noaptea tîrziu părăsim aşezarea pescarilor.

C., CORA. ***O zi în tovărăşia pescarilor***. În *Delta*, An I, Nr.7, 5 aprilie 1968, p.3

Toată după-amiaza aceea, pe şalupa care ne purtase de la Tulcea la Sf. Gheorghe am discutat despre pescuitul de sturioni de a doua zi, la care aveam să fim martori. Acest gînd pusese definitiv stăpînire pe noi. Nerăbdarea creştea cu fiecare minut ce se scurgea, cu atît mai mult, cu cît pentru noi evenimentul căpăta proporţiile fantasticului.

...A doua zi, cînd perdeaua nopţii începuse să se destrame, la invitaţia tînărului căpitan Svetcou Petrică ne-am îmbarcat pe cuterul "Şprotul" care, remorcînd un convoi de cinci bărci, pornea la marea bătălie.

Înaintea noastră cuterele "Ciotic" şi "Dragon" cu cîte 10-11 bărci la remorcă se îndreptau spre "MOREANA" (Sud), în acelaşi scop. "Şprotul" se îndrepta spre "Jolop" (adîncime mare). Marşul durează mai mult de o oră şi jumătate. La prova cuterului delfinii şi-au dat parcă întîlnire. Se joacă şi se întrec pur şi simplu cu noi. Căpitanul cuterului, tînărul Svetcou Petrică, ne spune, cu un ton vădit de glumă, că delfinii aşteaptă... mîncare. Am înţeles aluzia fină a căpitanului, şi replica, de adevăraţi "lupi de mare" a fost identică: şi aţi luat ceva pentru ei?

Între timp, bărcile au rămas la locurile stabilite, iar cuterul patrula printre ele. La un moment dat, din barca lui Gheorghe Dimache se aude semnalul stabilit. Ne apropiem tocmai în clipa în care primul sturion este descolţit din carmacele în care se prinsese şi este tras în barcă. Lupta promitea o victorie a pescarilor. Aplecaţi peste marginea bărcii, destoinicii noştri tovarăşi controlau cu migală carmacele întinse pe distanţă de sute de metri. Şi, rînd pe rînd, bărcile se îngreunau de prada bogată a mării. Feţele bătute de vînt şi arse de soare ale lui Ion X. Carpov, Pavel Carpov, Eftimie Mitrofan, Tănase Agachi, Stelian Curhanschi, Ion Dimache, ca şi ale celorlalţi radiau mulţumite. În fiecare barcă se aflau cîte trei, patru sturioni: moruni, nisetri, păstrugi. Cînd ultimul carmac a fost controlat, s-a dat semnalul de înapoiere la mal. La ora 13,45 cele trei cutere pornite dimineaţa la vînătoare ancorau la "cheiul" cherhanalei. Din bărci începuse să se descarce recolta zilei.

Dintre toţi cei prezenţi, noi, martorii, eram cei mai entuziasmaţi. Avusesem posibilitatea să asistăm la o luptă victorioasă. Pentru că, era clar, recolta din acea zi era într-adevăr o victorie a pescarilor asupra "adîncurilor necunoscute". Peste nouăzeci de sturioni, însumînd mai bine de 3500 Kg, erau depozitaţi în hala cherhanalei, iar nouăzeci de sturioni înseamnă totuşi ceva.

După masă, pescarii şi-au reluat activitatea. De data aceasta, o activitate de "uscat", cum spuneau ei. Pregăteau carmacele pentru viitoarea vînătoare. Ne-am despărţit şi, luîndu-ne rămas bun, ne-am dat seama că ceea ce constituise pentru noi un fapt cu semnificaţii fantastice, pentru aceşti minunaţi "oameni ai apelor" era o obişnuinţă cotidiană în vederea creşterii necontenite a producţiei, în vederea realizării conştiincioase a sarcinilor încredinţate.

M., GEORGE. ***La pescuit de sturioni***, Foto: Mateescu I.. În *Delta*, An I, Nr. 16, 24 mai 1968, p.1

CLIPA RÎVNITĂ DE ORICE PESCAR. DAR MAI ALES CÎND PRADA SE NUMEŞTE STURION.

Foto : I. MATEESCU

LA PESCUIT DE STURIONI

Toată după-amiaza aceea, pe şalupa care ne purtase de la Tulcea la Sf. Gheorghe, am discutat despre pescuitul de sturioni de a doua zi, la care aveam să fim martori. Acest gînd pusese definitiv stăpînire pe noi. Nerăbdarea creştea cu fiecare minut ce se scurgea, cu atît mai mult, cu cît pentru noi evenimentul căpăta proporţiile fantasticului.

...A doua zi, cînd perdeaua nopţii începuse să se destrame, la invitaţia tînărului căpitan Svetcou Petrică ne-am îmbarcat pe cuterul „Şprotul" care, remorcînd un „convoi" de cinci bărci, pornea la marea bătălie.

Înaintea noastră cuterele „Ciotic" şi „Dragon" cu cîte 10—11 bărci la remorcă, se îndreptau spre „MOREANA" (Sud), în acelaşi scop. „Şprotul" se îndrepta spre „Jolop" (adîncime mare). Marşul durează mai mult de o oră şi jumătate. La prova cuterului delfinii şi-au dat parcă întîlnire. Se joacă şi se întrec pur şi simplu cu noi. Căpitanul cuterului, tînărul Svetcou Petrică, ne spune, cu un ton vădit de glumă, că delfinii aşteaptă... mîncare. Am înţeles aluzia fină a căpitanului, şi replica, de adevăraţi „lupi de mare" a fost identică : şi aţi luat ceva pentru ei ?

Între timp, bărcile au rămas la locurile stabilite, iar cuterul patrula printre ele. La un moment dat, din barca lui Gheorghe Dimache se aude semnalul stabilit. Ne apropiem tocmai în clipa în care primul sturion era descolţit de carmacele în care se prinsese şi era tras în barcă. Lupta promitea o victorie a pescarilor. Aplecaţi peste marginea bărcii, destoinicii noştri tovarăşi controlau cu migală carmacele întinse pe distanţa de sute de metri. Şi, rînd pe rînd, bărcile se îngreunau de prada bogată a mării. Feţele bătute de vînt şi arse de soare ale lui Ion X. Carpov, Pavel Carpov, Eftimie Mitrofan, Tănase Agachi, Stelian Curhanschi, Ion Dimache, ca şi ale celorlalţi radiau mulţumite. În fiecare barcă se aflau cîte trei, patru sturioni : moruni, nisetri, păstrugi. Cînd ultimul carmac a fost controlat, s-a dat semnalul de înapoiere la mal. La ora 13,45 cele trei cutere pornite dimineaţa la vînătoare ancorau la „cheiul" cherhanalei. Din bărci începuse să se descarce recolta zilei.

Dintre toţi cei prezenţi, noi martorii, eram cei mai entuziasmaţi. Avusesem posibilitatea să asistăm la o luptă victorioasă. Pentru că, era clar, recolta din acea zi era într-adevăr o victorie a pescarilor asupra „adîncurilor necunoscute". Peste nouăzeci de sturioni, însumînd mai bine de 3500 kg, erau depozitaţi în hala cherhanalei, iar nouăzeci de sturioni înseamnă totuşi ceva.

După masă, pescarii şi-au reluat activitatea. De data aceasta, o activitate de „uscat", cum spuneau ei. Pregăteau carmacele pentru viitoarea vînătoare.

Ne-am despărţit şi, luîndu-ne rămas bun, ne-am dat seama că ceea ce constituise pentru noi un fapt cu semnificaţii fantastice, pentru aceşti minunaţi „oameni ai apelor" era o obişnuinţă cotidiană în vederea creşterii necontenite a producţiei, în vederea realizării conştiincioase a sarcinilor încredinţate.

M. GEORGE

După cum ne semnalează corespondentul nostru Sabloschi Andrei, din comuna Sfîntu Gheorghe, cabanele pentru pescarii de la taliene, din sectorul Buival, nu au nici giurgiuvele, nici geamuri, deşi pescarii locuiesc de două săptămîni în ele. Conducerea secţiei piscicole Sfîntu Gheorghe promite de la o zi la alta că va trimite meşteri pentru a pune la punct lucrurile. Dar, cum de atunci au trecut mai multe zile, brigada lui Efimov Afanasi se întreabă: cînd se vor ţine de cuvînt cei în cauză?

SABLOSCHI, ANDREI – corespondent. *Pe firul faptelor: "Cînd?".* În *Delta*, An I, Nr. 19, 7 iunie 1968, p.5

Oricît ar părea de curios în satul de pescari Sf. Gheorghe nu se poate cumpăra de la magazinul O.C.L. nici un peşte. Justificarea tovarăşului Martea Nicolae, gestionarul unităţii, ni se pare întemeiată: "nu avem frigider şi din această cauză nu putem aduce pentru consum, nici peşte şi nici preparate din carne".

Să fie atât de greu de adus un frigider şi la magazinul O.C.L. din această localitate?

Sat de pescari fără peşte. În *Delta*, An I, Nr. 19, 7 iunie 1968, p.5

Cetăţeanul A. Sabloschi din comuna Sfîntu Gheorghe ne trimite o scrisoare în care face un sumar calcul: Dacă un suferind de dantură din comuna respectivă doreşte să se trateze, trebuie să se deplaseze la Tulcea de 5-6 ori. Nu s-ar putea oare ca un medic din Tulcea să se deplaseze o dată, de două ori pe săptămînă la Sf. Gheorghe? Ar fi chiar imposibil?

SABLOSCHI, ANDREI - corespondent. . *Pe firul faptelor: "Cu durere de măsele"*. În *Delta*, An I, Nr. 23, 5 iulie 1968, p.5

Cu durere de măsele

Cetăţeanul A. Sablovschi din comuna Sfîntu Gheorghe ne trimite o scrisoare în care face un sumar calcul: Dacă un suferind de dantură din comuna respectivă doreşte să se trateze, trebuie să se deplaseze la Tulcea de 5-6 ori.

Nu s-ar putea oare ca un medic din Tulcea, să se deplaseze o dată, de două ori pe săptămînă la Sf. Gheorghe? Ar fi chiar imposibil?

Nu, nu vă speriaţi, n-au ajuns chiar atît de aproape. În cele ce urmează este vorba nu despre mult cotroversatele farfurii extraterestre, ci despre cu totul alte farfurii, dar tot „zburătoare".

După cum ne relatează Simionov Nicolae din comuna Sfîntu Gheorghe, la magazinele O.C.L. din localitate nu se găsesc farfurii de mai multă vreme. În depozite, la Tulcea, sînt, dar cum vin „zboară" înainte de a ajunge şi la Sfîntu Gheorghe. Gestionarul unităţii din deltă a făcut nenumărate note de comandă, dar de onorat nu le-a onorat nimeni. La fel procedează tovarăşii de la depozitele O.C.L. şi cu geamurile la diferite dimensiuni care, de asemenea, lipsesc de timp îndelungat.

Datorită acestui fapt, printre localnici circulă o zicală care spune că mai bine ar „zbura" cei de la depozitele amintite, decît farfuriile şi geamurile care, oricum, le sînt de mai mult folos.

Şi au dreptate.

Pe firul faptelor: "Farfuriile zburătoare la Sfîntu Gheorghe" . În *Delta*, An I, Nr. 24, 12 iulie 1968, p.5

O bormaşină, un polizor şi un strung, proprietăţi ale secţiei piscicole de la Sfîntu Gheorghe, toate noi-nouţe, aşteaptă de mult timp ca cineva din cadrul Întreprinderii piscicole Sulina să facă un calcul simplu şi să le dea şi lor posibilitatea să intre odată şi odată în funcţiune. Despre ce calcul este vorba? Pentru folosirea acestor maşini este necesară înlocuirea branşamentului monofazic cu cel trifazic. Ar costa circa 1500 lei. Întreprinderea

piscicolă Sulina spune că nu are bani pentru aceasta. Plăteşte însă amortismentul de rigoare pentru cele trei utilaje, plus salariile celor care ar trebui să lucreze cu ele. Plăteşte şi transportul vaselor pescăreşti care, pentru micile defecţiuni, sunt duse la Sulina. Se poate spune că un calcul simplu ar lămuri situaţia. Înlocuirea branşamentului monofazic depinde însă de înlocuirea nepăsării celor care nu vor să fie pe… fază atunci cînd li se dau sugestii.

Pe firul faptelor: "Un calcul simplu". În *Delta*, An I, Nr. 24, 12 iulie 1968, p.5

STRELKA. Prag de nisip şi aluviuni, la confluenţa Dunării cu marea, locul cel mai primejdios de trecere din Dunăre în mare, punct de grea încercare pentru fiecare pescar...

– Am trecut la bordul cuterului „Ciotic" pragul amintit la numai 3 ore după miezul nopţii. Marea ne-a primit ca de obicei cu valuri înalte, cu spinări spumoase, prevestind totuşi o zi bogată în pescuit. „Sudul" sau Moreana – cum îi spun localnicii – suflase o bună parte din ziua precedentă şi se prevedea ca năvoadele şi talienele să „pîrîie" de recoltă.

Deşi zorile abia mijeau, la Buival, locul celor 7 taliene, primii pescari îşi şi făcuseră apariţia. Cladiade Constantin şi Alexandrov Nichita din brigada a 7-a taliene, condusă de Cuzmin Pavel, pregăteau asaltul din acea zi. Ceilalţi 7-8 pescari, din mahuna remorcată de tot atîtea braţe vînjoase, începuseră scuturatul. Încă de la primul contact cu talianul s-a văzut că previziunile în legătură cu producţia fuseseră exacte. Greu, de parcă ar fi fost ancorat de fundul apei, talianul abia se mişca. Pe feţele pescarilor apăruseră primele broboane. Amestecate cu tălăzuirile valurilor, ele s-au transformat curînd în adevărate şiroaie ce udau din belşug faţa şi trupurile arămii ale pescarilor lucind în bătaia primelor raze solare.

La îndemnul lui Cuzmin Pavel, scuturatul s-a oprit înainte de a ajunge la jumătatea talianului.

– Nu avem în ce-l goli. Trebuie să aducem încă o mahună. Producţia a depăşit orice calcul. Şi într-adevăr, încă din primul „sfert" talianul a umplut o mahună de 22 crivace pînă la ultimul nivel.

Strîngerea rodului argintiu al apelor şi legănatul uniform al valurilor au continuat pînă la ora cînd, remorcaţi de cuter, pescarii şi „recolta" lor din acea zi au pornit către cherhana. Pe drum se făceau glume şi în fiecare barcă întîlneai feţe radiind de bucurie.

În dreptul Strelkăi i-am întîlnit reîntorcîndu-se la cherhana şi pe cei de la carmace. Producţia fusese la fel de bună. Acest lucru ni-l spuneau bărcile afundate adînc în mare, cît şi cele cîteva exemplare de morun ce păreau a depăşi greutatea de 200 kg. fiecare. La cherhana, acolo unde preparatorii Întreprinderii de industrializare şi desfacere a peştelui pregătiseră în cele mai mici amănunte preluarea producţiei din acea zi, au sosit rînd pe rînd brigăzile lui Epifanov Ilie şi Nichita Pantelimon de la taliene şi cele ale pescarilor carmagii conduse de Axente Vasile, Cernamoreţ Iumen şi Dimache Ion.

Recolta a fost de peste 45.000 kg. Cumulată cu cea din alte două zile anterioare, ea depăşea 12 vagoane. Inginerul Ioan Bogdan, Şeful secţiei piscicole Sfîntu Gheorghe, ne relata că datorită unor astfel de realizări planul de producţie pe 7 luni a fost depăşit cu 34. 000 kg peşte. La sortimentele pentru export realizările sînt, de asemenea, de natură să satisfacă. Faţă de 95 tone sturioni au fost predate statului 127 tone, în timp ce la icre negre există un avans de 500 kg faţă de plan.

"Rezultatele lunii august sunt şi ele încurajatoare, ne-a spus în încheiere inginerul Bogdan. După cantitatea de peşte prinsă pînă acum există toate condiţiile ca planul de producţie să fie depăşit şi pe această lună".

N., VASILE. ***Dincolo de Strelka***. În *Delta*, An I, Nr. 29, 16 august 1968, p.2

Artera principală care leagă comuna Sf. Gheorghe de malul stîng al braţului ce poartă acelaşi nume, unde este amplasat debarcaderul, va fi pietruită şi canalizată în întregime. Pentru această lucrare au şi fost aduse primele 10 vagoane de piatră brută, la descărcarea căreia şi-au adus contribuţia masele de locuitori. La îndemnul comitetului de partid şi al consiliului popular comunal, organizaţiile de masă din comună au elaborat planuri de măsuri în care şi-au propus ca lucrările de muncă necalificată să fie asigurate prin muncă patriotică de către locuitori. Se prevede a se realiza în acest fel o economie de 10.000-15.000 lei.

SABLOSCHI, ANDREI - corespondent. ***Acţiuni gospodăreşti***. În *Delta*, An I, Nr. 32, 6 septembrie 1968, p.5

Acțiuni gospodărești

● Frumuseţea de pînă acum a municipiului Tulcea a cîştigat în acest an, datorită investiţiilor alocate de stat cît şi acţiunilor gospodăreşti ale maselor, noi valenţe. S-au reparat sau sînt în curs de modernizare 19 străzi, s-au creat noi spaţii verzi plantîndu-se 15.000 arbori şi arbuşti, s-au dat în folosinţă 120 noi apartamente pentru oamenii muncii.

La acţiunile de gospodărire şi înfrumuseţare din aceste zile sînt cuprinşi numeroşi cetăţeni ai municipiului Tulcea care îşi desfăşoară activitatea în cartiere, pe arterele principale cît şi la intrările în oraş.

ŢUŢUIANU MARIOARA
corespondentă

● La chemarea conducerii I.I.G.C.T., lucrătorii centralelor termice de la blocurile din municipiul Tulcea au efectuat cîteva zeci de ore de muncă patriotică la montarea unui rezervor cu capacitatea de 20 tone pentru stocul tampon de combustibil necesar în timpul iernii.

Prin munca depusă s-au evidenţiat Maxim Petre, Chiru Stelian, Iordache Dumitru şi alţii.

CORDON DUMITRU,
corespondent

● Artera principală care leagă comuna Sf. Gheorghe de malul stîng al braţului ce poartă acelaşi nume, unde este amplasat debarcaderul, va fi pietruită şi canalizată în întregime. Pentru această lucrare au şi fost aduse primele 10 vagoane de piatră brută, la descărcarea căreia şi-au adus contribuţia masele de locuitori. La îndemnul comitetului de partid şi al consiliului popular comunal, organizaţiile de masă din comună au elaborat planuri de măsuri în care şi-au propus ca lucrările de muncă necalificată să fie asigurate prin muncă patriotică de către locuitori. Se prevede a se realiza în acest fel o economie de 10.000—15.000 lei.

ANDREI SABLOVSCHI,
corespondent

...La Sf. Gheorghe, lipsesc din reţeaua cu amănuntul vopsele, cuie, detergenţi, scaune, ca să nu mai vorbim de legume (în special castraveţi, roşii, cartofi) şi fructe care aici sînt rarităţi.

NASTA, TRAIAN. ***Diminuarea proviziilor Deltei***. În *Delta*, An I, Nr. 33, 13 septembrie 1968, p.3

Mai mulţi locuitori din Sfîntu Gheorghe, comună situată la circa 120 km în Delta Dunării, ne-au sesizat că pentru a putea fi consultaţi de un medic stomatolog, trebuie să piardă neapărat două zile din producţie. Pentru un tratament, lucrurile s-ar complica teribil.

Dînd curs acestei sesizări în ziarul nostru nr. 23, am publicat o notă intitulată „CU DURERE DE MĂSELE”. Răspunsul la acest material a fost prompt. Direcţia sanitară a Consiliului Judeţean ne arată că deplasarea periodică a unui medic stomatolog la Sf. Gheorghe (aşa cum preconizam noi) ar fi ineficace, deoarece nu s-ar putea transporta pe acelaşi vapor şi aparatura necesară. În schimb, răspunsul amintit vine cu o soluţie de-a dreptul „ingenioasă”: „Pentru a se reduce timpul de deplasare a locuitorilor din comună vom lua măsuri pentru întărirea cabinetului stomatologic de la Sulina, unde locuitorii comunei Sf. Gheorghe vor avea prioritate”.

Aşadar, cei din comuna Sf. Gheorghe nu se vor mai deplasa cale de 120 km la Tulcea, ci vor străbate de acum 190 km, pe ruta Sf. Gheorghe – Tulcea – Sulina. Probabil pentru a-i „vindeca” pe pacienţi de dorinţa de a se adresa unui medic stomatolog.

Rezolvare curioasă. În *Delta*, An I, Nr. 33, 13 septembrie 1968, p.4

Un turist îmi mărturisea nu de mult că vacanţa pe care şi-a petrecut-o în comuna Sfîntu Gheorghe îi va rămîne mult timp întipărită în minte.

“Ospitalitatea locuitorilor, uliţele curate şi casele frumoase, măreţia farului care domină împrejurimile, veşnica îmbrăţişare a Dunării cu marea m-au impresionat deosebit”, îmi destăinuia interlocutorul.

Turistul nu exagera cu nimic. Într-adevăr, comuna Sfîntu Gheorghe, aşezată la capătul unui braţ al Dunării cu acelaşi nume îşi are farmecul ei, farmec specific de altfel tuturor locuitorilor din Delta Dunării.

Retrăiam încă intens clipele emoţionante ce ţi le conferă aceste locuri ale freamătului muncii de la cherhana, unde sturionii îşi încep primul lor drum terestru, cînd căpitanul şalupei ne-a anunţat că peste cîteva clipe vom părăsi braţul Sf. Gheorghe. Şalupa îşi încetini mersul. Făcu un viraj calm spre dreapta şi în faţa

noastră, întocmai ca o panglică argintie, apăru canalul Ivancea. Înaintăm încet, cu prudenţă. Apele mici şi lăţimea canalului cereau căpitanului multă atenţie. Şi nava strunită cu dibăcie de echipaj îşi reluă mersul normal. Ţinta noastră de a ajunge la canalul Sulina, lîngă Crişan, cu un popas la punctul piscicol Caraorman, implica aproximativ patru ore de mers prin împărăţia stufului şi a apelor. Canalul Ivancea ne-a condus în Lacul Roşu cu apa lui limpede ca cleştarul. De aici întrăm în canalul Puiu, apoi în lacul cu acelaşi nume, şi mai departe pe canalul Litcov.

Peisajul de toamnă al Deltei ne desfată cu prisosinţă privirile. În drumul nostru de apă ne însoţesc lanurile de stuf date în pîrg. Facem cunoştinţă cu mecanizatorii de la Trustul de amenajări şi valorificare a stufului care lucrează de zor la secerişul Deltei. Raţele sălbatice, lişiţele şi alte păsări, trezite de zgomotul şalupei îşi iau zborul dintre trestii. Peisajul este mirific. Şi în mijlocul acestei naturi fermecătoare, ne apar în faţă clădirile punctului piscicol Caraorman.

BADEA, MÎNDRĂ. ***Oameni şi locuri din Delta Dunării: "Toamnă mirifică"***. În *Delta*, An I, Nr. 44, 22 noiembrie 1968, p.1

OAMENI ŞI LOCURI DIN DELTA DUNĂRII

Toamnă mirifică

Un turist îmi mărturisea nu de mult că vacanţa pe care şi-a petrecut-o în comuna Sfîntu Gheorghe îi va rămîne mult timp întipărită în minte.

„Ospitalitatea locuitorilor, uliţele curate şi casele frumoase, măreţia farului care domină împrejurimile, veşnica îmbrăţişare a Dunării cu marea m-au impresionat deosebit", îmi destăinuia interlocutorul.

Turistul nu exagera cu nimic. Într-adevăr, comuna Sfîntu Gheorghe, aşezată la capătul unui braţ al Dunării cu acelaşi nume îşi are farmecul ei, farmec specific de altfel tuturor locuitorilor din Delta Dunării.

Retrăiam încă intens clipele emoţionante ce îi le conferă aceste locuri ale freamătului muncii de la cherhana, unde sturionii îşi încep primul lor drum terestru, cînd căpitanul şalupei ne-a anunţaat că peste cîteva clipe vom părăsi braţul Sfîntu Gheorghe. Şalupa îşi încetini mersul. Făcu un viraj calm spre dreapta şi în faţa noastră, întocmai ca o panglică argintie, apăru canalul Ivancea. Înaintăm încet, cu prudenţă. Apele mici şi lăţimea canalului cereau căpitanului multă atenţie. Şi nava strunită cu dibăcie de echipaj îşi reluă mersul normal. Ţinta noastră de a ajunge la canalul Sulina, lîngă Crişan, cu un popas la punctul piscicol Caraorman, implica aproximativ patru ore de mers prin împărăţia stufului şi a apelor. Canalul Ivancea ne-a condus în Lacul Roşu cu apa lui limpede ca cleştarul. De aici intrăm în canalul Puiu, apoi în lacul cu acelaşi nume, şi mai departe pe canalul Litcov.

Peisajul de toamnă al Deltei ne desfată cu prisosinţă privirile. În drumul nostru de apă ne însoţesc lanurile de stuf date în pîrg. Facem cunoştinţă cu mecanizatorii de la Trustul de amenajări şi valorificare a stufului care lucrează de zor la secerişul Deltei. Raţele sălbatice, lişiţele şi alte păsări trezite de zgomotul şalupei îşi iau zborul dintre trestii. Peisajul este mirific. Şi în mijlocul acestei naturi fermecătoare, ne apar în faţă clădirile punctului piscicol Caraorman.

PEISAJ DIN DELTA

Stăpînii apelor

Inginerul Bălan Dorin, dispecerul Întreprinderii piscicole Sulina, s-a înfrăţit, cum s-ar spune, cu delta. Zilnic îl găseşti la diferite puncte piscicole, controlînd, dînd indicaţii, ajutînd concret pescarii, pentru ca producţia de peşte să crească.

– Caraormanul e unul din punctele noastre piscicole importante, ne mărturisea dînsul. Erenciuc, Roşuleţ, Roşu, Puiu, Lumina, Iacub, Isacova, Uzlina, canalul Litcov sînt cîteva din locurile în care cei 97 de pescari ai punctului se străduiesc să scoată din adîncuri argintul apelor – peştele. De fapt, ne preciza în continuare dînsul, aria acestui punct are un diametru de cca. 40 km.

Într-adevăr, munca pescarilor de aici e eroică. Aceşti stăpîni ai apelor îşi petrec cea mai mare parte a vieţii lor în bărci, plutind şi controlînd permanent uneltele de pescuit.

– Pînă în luna august, continuă tovarăşul Bălan, uneltele pasive: vintire, taliene, setci, ave. Cu toată străduinţa noastră, rezultatele nu erau cele scontate (mă refer la condiţiile acestui an). Am analizat situaţia, am cerut părerea pescarilor cu mai multă experienţă. Şi astfel am ajuns la concluzia că locul uneltelor pasive trebuie să-l ia în cea mai mare parte uneltele active: ciripcele, tehulci, năvoade etc. Randamentul a fost incontestabil mai mare. După aplicarea pescuitului cu unelte active productivitatea muncii a crescut cu 150–200 la sută.

Mindră BADEA

(Continuare în pag. a 4-a)

Bibliografie realizată de bibliotecar Cernamoriţ Paula-Graţiela